

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ЈУЛИ 1999.
БРОЈ 644/99, ГОДИНА X

ЈАНИЧАРСКА ИЗДАЈА БРЧКОГ

Далеко скривени од очију јавности посланици коалиције Слога и Коалиције Алије Изетбеговића потврдили су своје савезништво. Без присуства посланика Српске демократске странке, Српске радикалне странке Републике Српске, Српске коалиције за Републику Српску и два независна посланика укинута су све одлуке које је Народна скупштина донела 7. марта 1999. године. Коалиција Слога је уз подршку својих савезника предала Брчко, повукла своју декларацију о председнику Републике Српске и гласајући за законе који су предложени омаловажила вољу народа који је на изборима гласао за другачију владу и политику.

Скупштина је заказана по наређењу Карлоса Вестендорпа. На дневном реду нашли су се бројни закони. Живко Радишић који сам себе сматра јединим нормалним Србином, ваљда зато што му је то рекао Алија Изетбеговић,

пристао је да преко свог пуле-на Петра Ђокића наметне српским посланицима седницу која је против пословника Народне скупштине. Наиме, посланици Народне скупштине Републике Српске на једној од последњих седница усвојили су

закључак да се неће одржавати редовне седнице Скупштине док се не изабере нова влада. То је у суштини значило да влада Милорада Додика нема право да предлаже законе Народној скупштини и да ће Народна скупштина, уколико

Никола Поплашен, председник Републике Српске кога је изабрао српски народ и предјесник Српске радикалне странке Републике Српске

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

влада и предложи такве законе, одбити да их разматра. Консултативна седница на којој је заказано скупштинско заседање за 14. јули 1999. године била је сраман скуп на коме је Петар Ђокић саопштио да ће седница бити одржана по сваку цену. Цена је као и до сада била Брчко. Ђокић и истомишљеници нису хтели да уваже примедбе представника српских странака који су упозоравали да је та седница против Пословника и да ће њено одржавање донети много невоља. Уместо да заштити Устав Републике Српске, председник Скупштине је хладно саопштио да закључак о влади је у суштини сметња и да су посланици Коалиције Слога за њега гласали зато што је то у том тренутку њима одговарало. Што се тиче потписивања закона, Ђокић је рекао да њих председник Републике Никола Поплашен не мора да потпише јер је Карлос Вестендорп наредио да закони почињу важити чим их усвоји Народна скупштина и да је Службени гласник дужан да их објави и без потписа председника Републике. Треба се подсетити да је Карлос Вестендорп својевремено упутио писмо др Драгану Калинићу, тада председнику Народне скупштине у коме га обавештава да је Скупштина распуштена од стране Биљане Плавшић и да ни један закон који би Скупштина донела неће важити без њеног потписа. Српски посланици тражили су да се о свим овим спорним питањима изјасни и Уставни суд Републике Српске. Патриотске странке су тиме хтеле да заштите Устав Републике Српске као и уставну функцију

председника Републике Српске. Нажалост, касније се показало да је Ђокићу и онима који су се сложили с њим од мишљења Уставног суда значајније мишљење Карлоса Вестендорпа.

**Шеик Живко Радишић
прејочио је Брчко из
Републике Српске у
Федерацију БиХ**

Председник управног одбора Нафтне индустрије Републике Српске, што му је основно занимање, и успут члан Председништва БиХ што му је друштвено-политички ангажман, Живко Радишић је кључни човек у издаји интереса српског народа. Биљана Плавшић и Милорад Додик одавно су прешли на страну окупатора, а улога Живка Радишића је кључна јер он треба да заврши њихов посао. Одговоран је због тога што до сада није изабрана нова влада Републике Српске. Пројекат простирања моћи њега и његове Социјалистичке партије, ослобођен је свих моралних и политичких принципа. Нажалост, захваљујући томе што учествују у влади он и његови сарадници издајници и лопови заштићени су од законских санкција.

Водећи политику која је најсличнија проституцији по принципу: "Имам робу, продам робу и опет ми роба остане", Живко и његове call girls ("телефонске цуре") на сваки Вестендорпов позив вешто су се шминкали и одрађивали и најперверзније жеље Карлоса - србомрзца.

Живко Радишић и његови социјалисти учинили су све да нестане Република Српска. Одговорни су за ра-

збијање националног јединства, за политички криминал и за продају српских интереса. Након свега што се десило и најоштрији критичари господина Момчила Крајишника мораће закључити да је са њим, као чланом председништва БиХ, било боље. У осталом зато га је наша Српска радикална странка Републике Српске и подржала на протеклим изборима.

Петар Ђокић је, као пре свега посланик из Брчког, требао водити борбу да овај град остане у Републици Српској. Уместо тога он је, по налогу свог ментора Живка Радишића, упропастио све и један покушај Републике Српске да се Брчко сачува. Његова дужност као председника Скупштине била је да након Овенове одлуке спречи Милорада Додика да заврши посао продаје Брчког. Наизглед, он је то и покушао - међутим, не искрено. Игра коју је водио састојала се у томе да глумећи патриоту ради у усвајању резолуције о Брчком и декларације о одбијању Вестендорпове одлуке о смени председника Републике Српске. Све је то урадио са намером да превари српски народ који је тада био спреман да узме ствар у своје руке и реши политичку кризу на најбољи могући начин - кажњавањем издајника. Данима су Срби на црквишту испред Банских двора палили свеће и прозивали издајнике. Тражили су од Додика, Ђокића и Радишића да напусте своје функције и одговарају за злочин према Републици Српској. Једини одговор који су добили је било полицијско батинање и бацање сузаваца.

За то време Живко је трљао дланове уживајући у

Живко Радишић, председник Управног одбора Нафтне индустрије Републике Српске забринут за нафту, народ и шире

представи којом разара Републику Српску. Очито је да од толиких силних заклетви, које је досад положио у свом животу различитим владарима, признаје само ону дату србождеру Јосипу Броз.

Српски радикали и друге српске патриоте нису могли нити хтели да буду марионете у рукама српских издајника и Алије Изетбеговића. Часно су напустили седницу Скупштине не желећи да крше Устав Републике Српске и Пословник Народне скупштине. То је била њихова обавеза јер их је изабрао народ који не жели да остане без Републике Српске и који не жели да служи интересима Брозових ђака и наследника удружених са белосветском мафијом.

Напуштање Скупштине

Изласком српских радикала, Српске демократске странке, Српске коалиције за

Републику Српску и двојице независних посланика Скупштина је престала да ужива легитимитет. Наиме, у ситуацији када се више од пола године не може изабрати Влада Републике Српске, када постоји отворена сарадња између странака које су програмски опредељене за рушење Републике Српске и њеног устава и чија је једина улога заштите криминала владе Милорада Додика очито је да је Скупштина изгубила легитимитет. Поред тога више од половине српских посланика уопште не учествује у раду Скупштине јер сматрају да се у њој не поштује воља народа и да она није испунила своју основну функцију поштовање изборних резултата.

Атмосфера у Скупштини је трагична. Посланици Коалиције Слога се према муслиманским посланицима понашају као према новорођенчету. И то кад жена роди у 45-ој години. Мазе их, пазе, дају

честе паузе да би се муслимански посланици одморили, и измислили нове примедбе и измене предложених закона.

Један од највећих проблема у раду Скупштине је и тај што посланици Слоге не одговарају народу. Народ заправо и не зна шта они раде. Потпуно су укинута телевизијски преноси. То је наводно учињено по одлуци Драгана Гашића, који је "супервизор за српски телевизор". Гашић не поштује скупштински закључак којим се од Српске радио-телевизије тражи директан пренос скупштинских заседања. Говорећи искрено ми се морамо запитати што би Гашић и поштовао закључак Скупштине када посланици Коалиције Слога и сами не поштују своје закључке. У суштини ради се о још једној превари.

Шта у таквој Скупштини да раде српски посланици? У издаји не желе да учествују, желе да сачувају Устав, а што се тиче криминала и у Српској радикалној странци и у осталим српским странкама налазе се људи који се против криминала боре још од 1992. године. И то против истих оних људи који су тада крали на власти а и сада су, захваљујући томе што су прешли у друге странке, поново на власти и поново краду.

Срамно је за Скупштину да овако изгледа.

Српски радикали бране народ и Републику Српску

Да је којим случајем на дневном реду овог скупштинског заседања влада и Скупштина покушала да реши социјалне проблеме у Републици Српској - проблеме пен-

зионера, избеглица, просветних и здравствених радника, српске радикале, а уверени смо и остале српске патриоте, из Скупштинске сале не би могла истерати ни полиција шмрком и сузавцима. Међутим, не желимо да учествујемо у расправи и одлукама којима тргујемо са деловима Републике Српске и њеним уставом.

Ако је стање такво да се у скупштинским клупама не може говорити српски и не може бранити наш интерес, онда је обавеза сваког српског посланика и патриоте да за одбрану Републике Српске учини све што је потребно.

Љубав између Коалиције Слога и Алијине коалиције по љубавнике мора имати несрећан крај. У супротном такав ће крај имати српски народ и Република Српска. Нико нема право да изда нити да подржава издајнике.

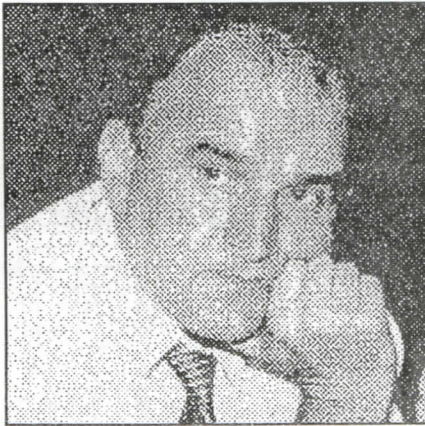
Обавеза је сваког од нас да брани и одбрани Републику Српску.

ПОЛИТИЧКИ ПРОЦЕСИ ПРОТИВ СРПСКИХ РАДИКАЛА

Српски радикали, подржавају одбрану господина Мирка Благојевића, председника Извршног одбора Српске радикалне странке Републике Српске, пред Основним судом у Бијељини а поводом приватне тужбе коју против њега воде Рајко Дукић, директор Боксита, и Јован Митровић, потпредседник Народне скупштине.

Митровић и Дукић господина Благојевића туже зато што је у емисији "Без пардона" БН телевизије рекао да су издали ђенерала Радислава Крстића, команданта корпуса Војске Републике Српске.

Мирко Благојевић је у своју одбрану рекао само једну реченицу: "Живко Радишић, председник Управног одбора Нафтне индустрије Републике Српске је највећи криминалац и издајник српског народа и Републике Српске и одговоран

Мирко Благојевић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке РС

је за својевремено организовање убиства Срђана Кнежевића". Господин Мирко Благојевић је на овај начин најјасније показао одакле дувају ветрови и ко је човек који је одговоран за несрећу Републике Српске.

Срамна је чињеница да се у Републици Српској судски процеси воде против српских радикала. Српски радикали у својој историји, која је стара више од 100 година, немају ниједну мрљу нити постоји пример да је и један српски радикал икада вршио било какав политички злочин или да је власт српских радикала спроводила терор над својим народом. Напротив, управо су српски радикали увек били најискренији заговорници демократије и највећи поштоваоци демократске процедуре и демократских процеса. Српски радикали су се кроз своју историју увек борили против диктатора и апсолутиста. Идеја о поштовању и заштити људских и грађанских права и слобода у српску политичку историју и српске уставе

ушла је управо на иницијативу српских радикала. Посебно је видљиво да српски радикали у посткомунистичком периоду, откако их води генерација Мирка Благојевића а на чијем челу је председник Републике Српске Никола Поплашен нису чинили било какав злочин нити спроводили терор. Данас српским радикалима поново хоће да суде они чије је бивствовање на политичкој сцени пуно злочиначких примера и чији је основни предзнак политички терор над сопственим народом. Издајници и лопови желе да суде честитим патриотама, да их онемогуће да бране српски народ. Њихове казнионице и судске дворане припремљене су за прогон и тортуру над српским патриотама.

Српски радикали дају пуну подршку господину Благојевићу у процесима које против њега воде Дукић и Митровић као и Републички јавни тужилац Димитријевић, Светозар Михајловић и Српски народни савез и стоје иза сваке његове речи и навода и позивају сав српски народ да својом вољом спречи лопове и издајнике да врше власт и одлучују о судбини Републике Српске.

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног и одговорног уредника:
Јасмина Олујић

Техничко уређење и компјутерски прелом:
Емил Бели, Драган Перић

Лектор:
Зорка Јоксимовић

Председник издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник издавачког савета:
Петар Димовић

Штампа:
Штампарија "СРБИЊЕ"

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија",

Трг победе 3, 11 080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991 године. Министарство за информисање Републике Србије 19. августа 19991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10 за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3 %.